

<http://aficccat.org/spip.php?article12908>

Acomiadar a un treballador és avui un 64% més barat que fa sis anys

- Actualitat - Notícies -

Date de mise en ligne : dimecres 8 d'agost de 2018

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Acomiadar a un treballador és avui un 64% més barat que fa sis anys

L'avanç de l'ocupació temporal, la congelació dels salaris i la retallada de les condicions econòmiques dels cessaments provoquen una caiguda en picat dels rescabaments als treballadors

Acomiadar a un treballador costa cada vegada menys diners a Espanya: la reforma laboral que el Govern de Mariano Rajoy va imposar amb la seva majoria absoluta el 2012 i la intensificació de la precarietat, malgrat els nivells de rècord d'algunes variables macroeconòmiques, han provocat una caiguda del cost de les indemnitzacions per acomiadament, que en sols sis anys s'han reduït a amb prou feines una tercera part del que suposaven abans d'aquesta mesura.

L'Enquesta de Cost Laboral de l'INE (Institut Nacional d'Estadística) revela com entre desembre de 2011, dos mesos abans de la reforma, i el mateix mes de 2017, el cost laboral de les indemnitzacions per acomiadament va caure d'una mitjana de 530,37 euros per treballador a 197,87, un 63,1% menys.

Quan finalitza la relació laboral d'un treballador amb una empresa, aquesta ha d'abonar-li la quitança, amb els conceptes retributius com a salari no rebut, hores extra no cobrades, vacances no gaudides, part proporcional de les pagues extraordinàries i dietes i despeses pendents de percebre, entre altres, i la indemnització per acomiadament; tret que es tracti d'una baixa voluntària, òbviament.

La indemnització, lliure d'impostos, es calcula amb base en tres factors: el salari (sou base, plusos i gratificacions), l'antiguitat en la plantilla, amb independència que entrés com a eventual o com a indefinit, i el tipus d'acomiadament. Una vegada determinat el salari diari, aquesta xifra es multiplica pels anys que ha treballat, incloent el sobrant de mesos com a decimal (sis = 0,5, vuit = 0,75), i per la quantia que marca la normativa per a cada tipus de cessament.

L'abaratiment de la reforma

La reforma laboral va tenir efectes determinants sobre aquest últim factor en reduir de 45 a 33 dies de salari per any treballat les indemnitzacions per acomiadament improcedent i rebaixar de 42 a 24 el màxim de mensualitats que podia rebre l'acomiadat, al mateix temps que ampliava les causes en les quals l'empresari pot optar pel cessament objectiu, que retalla el salari per any a 20 dies i el topall de mensualitats a dotze.

La primera d'aquestes mesures abaratia la indemnització mínima per cessament improcedent un 26,7%, mentre la segona, cas de tramitar-se com a objectiu, ho feia en un 57,6%. La seva combinació desplomava la màxima un 87,3%: d'1.890 jornades de salari a 240.

No obstant això, el Tribunal Suprem va determinar fa dos anys que en calcular el rescabament havia de diferenciar-se el tram anterior al 12 de febrer de 2012, en el qual s'aplicaven les normes anteriors a la reforma, i el posterior.

En l'abaratiment de l'acomiadament ha influït també la congelació 'de facto' dels salaris, que en aquests sis anys han pujat menys d'un 1% (de 22.775 a 22.806 euros anuals) segons la mateixa Enquesta de Cost Laboral.

Cada vegada més eventuais

Acomiadar a un treballador és avui un 64% més barat que fa sis anys

Aquesta caiguda del cost de les indemnitzacions per acomiadament coincideix en el temps amb altres dues tendències que han alterat el mercat laboral.

D'una banda, la intensa destrucció d'ocupació, principal però no exclusivament mitjançant EROs, que en els primers cinc anys d'aplicació de la reforma es van portar per davant 235.914 contractes, a més de suspendre 733.747 i reduir la jornada d'altres 228.085, i altres 20.813 l'any passat. Per una altra, la gradual substitució d'aquestes ocupacions per uns altres més precàries: pràcticament dos terços dels llocs de treball assalariats creats en aquest sexenni (495.300 de 772.100) són eventuais, sense indemnització per acomiadament quan finalitzen.

L'evolució de l'ocupació assalariada des de l'inici dels anomenats 'brots verds' deixa patent, més si cap, aquesta tendència precaritzadora. En aquests sis anys es van crear a Espanya dos milions de llocs de treball assalariats (de 13,9 a 15,9 milions repartits pràcticament a parts iguals entre temporals i indefinits, si bé amb un petit avantatge dels segons, que han passat de suposar el 23,1% del total (3,22 milions de 13,92) al 26,7% (4,25 de 15,92) i el ritme de creixement dels quals pràcticament quadruplica al dels indefinits (35,9% per 9%).

És a dir, que les empreses imposen la tendència a contractar personal sense dret a indemnització per acomiadament mentre mantenen, amb una lleugera tendència a l'alça, la part fixa de les seves plantilles, les condicions de sortida de les quals es van devaluar fa sis anys.

La indústria d'energies fòssils quintuplica les indemnitzacions

Per sectors, els costos laborals per acomiadament van caure en aquests sis anys un 52% en la indústria (de 612,57 a 294,33) i més d'un 63% en la construcció (de 689,91 a 152,34) i en els serveis (de 497,19 a 180,72).

Els descensos han estat també considerables en els escassos sectors que mantenen elevades indemnitzacions, cas de la banca, en ple procés de reconversió després del rescat i per la transformació digital, que els seus 978,45 euros per treballador són menys d'un 37% dels 2.666 de 2011.

En la indústria extractiva, que agrupa a les empreses que treballen amb combustibles fòssils (mineria, gas i petroli), la caiguda de més del 50% dels quatre primers anys del període (de 737 a 309 euros per treballador) s'ha recuperat en els dos últims, en els quals aquest indicador s'ha quintuplicat per aconseguir els 1.578.

* Article d'Eduardo Bayona publicat al diari Público

<https://www.publico.es/economia/nevera-despedir-trabajador-hoy-64-barato-seis-anos.html>